

Smrt letce

Někdy se stává, že v touze udělat si trochu radosti hodím batoh s foťákem na záda a jdu si zachytit nějaké momenty z přirozeného života v přírodě. Většinou po vykonané práci. A něco zajímavého, třeba i obtížného. Nejinak tomu bylo i jednoho srpnového dne tohoto roku. Komule Davidova láká svými květy nejen hmyz, ale i člověka. Navíc její vůně se nese do bezprostředního okolí a láká.

Jenže kvetoucí keř byl skoro prázdný, bez hledaných hmyzáků. Až na jednom květenství mě zaujala světlá kulička porušující modrofialovou jednotu květů. Při bližším pohledu jsem zjistil, že zřejmě pohodlně usazen ve společnosti květních lístků sedí běžník kopretinový a ve svých dlouhých nohách svírá ve smrtelném objetí pestřenku. Hbitého a šikového letce, který zřejmě zmámen průraznou vůní přilétl, nasál trochu voňavého nektaru a nenadále zemřel.

V myslí, skrze tohoto nepatrného tvora, jenž složil čiperná křídla v posledních chvílích svého života, vytanuly mně obrazy starých malířských mistrů, jak zachycují krásu bytostí, které propadly konečnému zmaru. Stalo se i tady, snad na připomnění na nic nečekající hodiny mocného Chronose.

Běžník kopretinový a pestřenka

